

Κατανυκτικός Εσπερινός Κυριακής Γ΄ Νηστειών - Ομιλία για τη σπουδαιότητα του Σταυρού στη ζωή

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου](#)

Στην Ακολουθία του Γ΄ Κατανυκτικού Εσπερινού που τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, πόλεως Αγίου Νικολάου, χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος το απόγευμα της Κυριακής, 27ης Μαρτίου.

Προ της απολύσεως πραγματοποιήθηκε η ομιλία του Ιεροκήρυκα της Ιεράς Μητροπόλεως, Πανοσ. Αρχιμ. Νικοδήμου Κατρίνη, με θέμα: «Σταυρός, Πύλη Σωτηρίας». **«Ο Σταυρός μας θυμίζει το πάθος του Κυρίου απ' όπου παίρνουμε θάρρος και δύναμη, ώστε μέσα μας να ζωντανέψει η ελπίδα της Αναστάσεως και μας δίδει θάρρος και δύναμη στη συνέχιση του πνευματικού μας αγώνα»**, ανέφερε ο π. Νικόδημος, αποτυπώνοντας με την γλαφυρότητα και την παραστατικότητα του λόγου του τα ρηθέντα και τα γραφέντα των Πατέρων της Εκκλησίας.

«Όποιος θέλει να είναι πραγματικός μαθητής του Χριστού, θα πρέπει να σηκώσει τον σταυρό του αγόγγυστα και να Τον ακολουθήσει. Θα πρέπει να υπομείνει τα προβλήματα, τους πειρασμούς και τις θλίψεις. Αυτός που ακολουθεί πραγματικά τον Χριστό, είναι αυτός που προηγουμένως απαρνήθηκε τον ίδιο του τον εαυτό. Είναι αυτός που αφήνει τις κακές συνήθειες που τον απομάκρυναν από τον Θεό. Είναι αυτός που αγωνίζεται ενάντια στα πάθη του και δεν τα αφήνει να τον κυριεύουν και να τον κρατούν δέσμιο. **Είναι αυτός που μετανοεί και κλαίει για τις αμαρτίες του. Είναι αυτός που γυρίζει σελίδα, που βάζει αρχή μετανοίας και θέτει ως βοηθό και συμπαραστάτη στον αγώνα του τον ίδιο τον Κύριο**», επεσήμανε στη συνέχεια και ολοκληρώνοντας την ομιλία του υπογράμμισε: «

Ο Σταυρός του Χριστού είναι όλες οι δοκιμασίες, τα εμπόδια και οι θλίψεις που το μεγάλο βάρος τους ακουμπά στους ώμους μας, καθώς βαδίζουμε συνειδητά τον δρόμο της εκπλήρωσης των σωτηρίων προσταγμάτων του Θεού. Όπου υπάρχει χριστιανός, εκεί υπάρχει και σταυρός. Όπου απουσιάζει ο σταυρός, εκεί δεν υπάρχει η πνοή και η χάρη του Θεού.

Ο Σταυρός είναι το πέρασμα, η Ανάσταση είναι το τέλος. Να χαιρόμαστε λοιπόν όταν το φορτίο του Σταυρού μας πληγώνει, γιατί τότε φέρουμε μέσα μας λίγο από τα σημεία του Χριστού. Γιατί τότε βαδίζουμε τον δρόμο της ζωής Του, που μοναδικά και ανεπανάληπτα μας οδηγεί και μας εισάγει στην αιώνια ζωή και την Ανάστασή Του».